

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

نویسنده: ماروین اوپونگ «Marvin Oppong»
برگردان و افزوده از: دیلوم انجنیر نسرين معروفی
۰۵ سپتمبر ۲۰۱۴

معامله خراب

بانک فدرال کا اف وی «Kreditanstalt für Wiederaufbau» «KfW-Bank» حداقل یک قرار داد را به یک شرکتی واگذار کرده که این شرکت پول هائی را که برای کمک تخصیص داده شده بود، بایست به اطرافیان القاعده فرستاده باشد.

مقامات مختلف دولتی از جمله «کا اف وی» و یا وزارت توسعه و انکشاف، ساختمان های مورد نظر را در افغانستان کمک های مالی می کنند.

«کا اف وی» که قبلاً به نام "تجهیز و تعیین قرضه جهت بازسازی" یاد می شد قرار دادی را در افغانستان به یک شرکت واگذار شده که گمان می رود که این شرکت فعالیتهای تروریستی را حمایت می کرده است.

بعد از تحقیقاتی که در زمینه ساختمان یکی از تعداد زیاد پل هائی که در افغانستان با سهم گیری المان بنا و احداث می شد کمپنی ساختمانی حاجی خلیل قرار داد ساختمان پل را به دست آورده بود.

در یک گزارش، رسانه خبری رویتر این شرکت را متهم کرده که پول هائی را که جهت کمک اختصاص داده شده بود به شبکه حقانی که با القاعده هم دست است، انتقال داده است. رسانه رویتر در این مورد به تحقیقاتی که مفتشان اضلاع متحده امریکا انجام داده اند، اتکاء می کند. شبکه حقانی شبکه ایست که به اصطلاح در لیست سیاه تروریستهای که از جانب امریکا تهیه شده، قرار دارد. این شبکه است که به حملات انتحاری در افغانستان دست می زند و گمان می رود که در نومبر سال ۲۰۰۸ خبرنگار نیویارک تایمز داوید روهدی «David Rohde» را اختطاف کرده باشند. روشن است که از کمپنی حاجی خلیل هیچ کسی را نمی توان پیدا کرد که در زمینه موقف گیری کند.

بانک «کا اف وی» تصدیق کرده که کمپنی ساختمانی حاجی خلیل صاحب پذیرش قرارداد بوده، مگر به این پرسش که کدام پروژه بوده و چه مقدار پول در میان بوده اصلاً هیچ کسی حاضر به دادن معلومات نمی باشد. به همین سان شرکت فرعی بانک «کا اف وی» که به نام «کا اف وی - ای پی ای اکس» یاد می شود، و قرار داد ساختمان پل را با کمپنی ساختمانی حاجی خلیل بسته کرده، به اساس "حفظ اسرار بانکی و معاملاتی که با شرکای تجاری و مشتریهای شرکت فرعی بانک هم صورت می گیرد، نمی خواهد تا در زمینه ابراز نظر بکند.

موضوع زمانی فاش شد که جهت ساختن پل از کندوز به چار دره برای بار دوم ساختن پل اعلان شده بود. سفارت امریکا در کابل با مدرک سری ویکی لکس ثابت می کند که اعلان کردن مرتبه دوم ساختمان مشکل و چند میلیونی در

کار بوده که پای خویشاوندی در میان بوده است (مراجعه شود به یود وی ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۳). یک همکار سفارت امریکا استناد به یک تلگرامی رسیده می کند که قرارداد ساختن پل مجبور از نو دوباره اعلان می شد تا به این ترتیب یک دفتر ساختمانی که معاون وزیر وزارت خانه «بازسازی و انکشاف در افغانستان» که جهت بازسازی مناطق اطراف برگزیده شده بود، تا حقوق اضافی را از این جهت به دست آورد. سخنگوی «کا اف وی» میشل هلیگ «Michael Helbig» گزارش داد که بعد از آن که قرارداد ساختمان در سطح بین المللی اعلان شد شرکتی که قرار داد را به دست آورده بود، البته برطرف شد به نسبت این که اصلاً هیچ پیشرفتی در ساختن پل صورت نگرفته بود. همین موضوع باعث شد که بعد از آن کمپنی حاجی خلیل که در ردیف دوم قرار داشت به قرار داد گماشته شد..

لااقل یک شرکت المانی با کمپنی ساختمانی حاجی خلیل یکجا کار کرده است.

طبق گزارشی که در صفحه انترنیتی سازمان "سرویس بازسازی و انکشاف" پخش شده این کنسرن همراه با یک گروپ گیرنده کار که در شهر اولم «Ulm» آلمان هستند، خواستند که به تفصیل همکاری خود را با افغانها شرح دهند. این گروپ در چند شهر آلمان کار می کنند و یک دبیر در شهر برلین دارند.

دیگر این که «کا اف وی» یگانه مرجع دولتی آلمان نیست که قرار داد ها را در افغانستان داده و می دهد. به همچو یک پرسشی که از وزارت دفاع آلمان صورت گرفته سخنگوی آمر قوای مستقر آلمان در افغانستان که موظف به مسایل افغانستان است، و باید در زمینه موقف گیری می کرد، ولی او هم خاموشی اختیار کرد. وزارت دفاع بالاخره بیان کرد که آدم به جواب دادن ضرورت به وقت دارد. دفتر خارجی تذکر داد "هیچ قرارداد به کمپنی حاجی خلیل داده نشده" موقف وزارت توسعه و انکشاف طوریت که "کمپنی حاجی خلیل شریک تجاری و یا معامله ب ام سد«BMZ» نیست به خصوص که هیچ شناختی در زمینه روابط معاملات این گیرنده کار در دسترس ما قرار ندارد.

الکساندر کوشر «Alexander Köcher» سخنگوی Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit «GIZ» «روابط اجتماعی بین المللی آلمان - «GIZ» مجدداً خبر داد که "GIZ هیچ قرار دادی را به کمپنی حاجی خلیل نداده" و "در همین زمان این کمپنی از قرار داد های دیگر هم خارج است". اما سوال در این جاست که چرا GIZ از واگذار شدن قرارداد های دیگر به این کمپنی امتناع می ورزد. با وجود پرسش های مکرر، GIZ اباء ورزیده که در زمینه جواب بگوید. به همین ترتیب یک شرکت فرعی دیگر از شرکتهای عام المنفعه ای که به نام GIZ «سرویس بین المللی GIZ» نام دارد و وظیفه این شرکت جهت یابی کردن منفعت است. این شرکت برای دولتها، شرکت ها و سازمان ها در تمام جهان فعال است. این که قرار داد های خدمتی به کمپنی حاجی خلیل داده شده و یا نه در زمینه هم کسی معلومات نمی دهد.

افزوده مترجم:

فکر می کنم کمتر علاقه مندی به قضایای افغانستان باشد، که نداند در تمام ۴ دهه گذشته، دولت آلمان چه به صورت واضح و علنی و چه هم زیر پوشش نهاد هائی مانند «فردریش ابیرت» و امثال آن، دست درازی در قضایای افغانستان داشته و در بیشترین سالهای این زمان، از افراطی ترین جناح های دست راستی ها حمایت نموده است. چنانچه همه به یاد داریم که در تمام مدت اشغال افغانستان به وسیله روسها، مجموع احزاب اخوانی به خصوص حزب اسلامی و شخص «گلبدین» عشق اول آنها بوده و از بیشترین کمک های مالی و سیاسی برخوردار بوده است.

بعد از سقوط حاکمیت مجاهدین و روی کار آمدن طالب، دولت آلمان با وجودی که از ماهیت سیاه و ضد انسانی طالب آگاه بود، نه تنها از دادن کمک به آنها دریغ نمی ورزید بلکه هرگاه حادثه سپتمبر اتفاق نمی افتاد، سخت در تلاش آن بود

تا آن نیروی سیا و تاریخزده را به مثابه یگانه حاکمیت قانونی در افغانستان به رسمیت نیز بشناسد، اجازه باز کردن دفتر برای طالب در فرانکفورت در همین زمینه صورت گرفته بود.

با در نظر داشت این چنین گذشته ننگینی، هیچ جای تعجب ندارد که بانکهای المانی و مؤسسات مربوط این کشور، کمکهائی را که از مالیه دهندگان عادی این کشور می چاپند، جهت تأمین و رسیدن به اهداف سیاسی شان در دسترس طالب و از آن طریق القاعده قرار داده باشند.

اگر همین طور نمی بود و جهان سرمایه واقعاً می خواست به بازسازی افغانستان کمک نماید، با صرف بیش از ۱۰۲ میلیارد دلار ظرف ۱۳ سال، یعنی بیش از مجموع رقمی که طبق پلان مارشال بعد از جنگ دوم جهانی، برای بازسازی اروپا به مصرف رسید، آیا افغانستان هنوز هم همان طور ویرانه و گرسنه باقی می ماند؟؟

واضح است که نمی ماند و این که تا امروز افغانستان یکی از فقیر ترین کشور های جهان با فرض بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار بر دوشش، باقی مانده نتیجه همین سیاست های غارتگرانه ایست که گزارش فوق رأس مخروط فساد استعماری را بازگو می نماید.

ن. م.